

Cổ tích Việt Nam

Ăn Trầu Ngắt Đuôi

Thuở ấy, ở xóm kia có chàng thanh niên và cô thiếu nữ rất xứng đôi vừa lứa. Cha mẹ của đôi bên đều bằng lòng kết tình thông gia nhưng chưa nói cho con mình biết.

Vì quá yêu nhau, hằng đêm cô thiếu nữ lên mở cửa phòng rước cậu trai vào tình tự. mãi đến gà gáy hùng đông, cậu trai mới ra về. Cứ như vậy ngày này qua tháng kia.

Buổi nọ, trước khi về, cậu trai ao ước được ăn một miếng trầu. Nhìn trong khay thấy hết trầu, cô thiếu nữ liền chạy ra vườn hái lá đem vô, tẽm vôi, mời chàng. Dè đâu miếng trầu nhai chưa dập chàng nọ ngã lãn, trảo đờm rồi chết. Hoảng hốt nàng tri hô lên. Quan chạy lại khám xét tử thi, thấy nhiều đốm đỏ loang khắp mình.

Thế là cô nọ bị bắt giam để xét hỏi vì tội bỏ thuốc độc giết người. Cô cứ một mực kêu oan. Cuộc tra tấn kéo dài, lần lần cô trở nên ốm o gầy mòn, gần chết trong ngục.

May sao, có ông quan Án đi qua. Quan Án hỏi cô:

- Đầu đuôi tự sự như thế nào? Mi phải khai rõ.

Cô nọ nói sự thật. Nghe xong, vị quan suy nghĩ, gật đầu. Ông đi ra ngoài vườn xem từng lá trầu trên nọc. Ông chú ý: mấy lá ở sát gốc đều dính một chất gì nhót ngay chót đuôi lá, giống như là con ốc, con sên bò qua nhà nước miếng.

Nhưng không thấy con ốc, con sên nào cả!

Ông quá tức trí, ra lệnh đào dưới đất, ngay nọc trầu đào thật sâu, bỗng nghe tiếng khò khè. Rõ ràng là con thường luồng nằm khoanh trong hang. Dân chúng chạy tứ tán.

Ông quan nói:

- Con thường luồng này hàng đêm lén bò lên mặt đất để kiếm nước uống. Vì quá khát nước, nó phải liếm mấy giọt sương đọng ở chót đuôi mấy lá trầu gần mặt đất. Nọc con thường luồng dính lại trên lá nên giết người. Cô gái này bị hàm oan.

Chòm xóm nhìn nhận lời vị quan nọ là chí lý, tài trí như Bao Công thuở trước. Từ đó về sau, trước khi tẽm trầu, ai nấy đều ngắt chót đuôi lá vì sợ nọc con thường luồng. Bây giờ, giống thường luồng không còn nữa nhưng thói quen của con người hãy còn...